

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

ו"אכלת ושבעת וברכת את הי אלוקיך"

הארורים, כבשו את אדמת אירופה, והולילו את היהודים אל עבר המחנות, וביניהם את אותו בחור.

דרכם של הנאצים ימ"ש היתה להפריד את הגיבורים ובעלי הכח ולשלחם לעבודה, ואילו את הנשים והילדים והחלשים היו הורגים על קידוש שמו יתברך. הוא היה אז בחור צעיר לימים, ובעמדו בתור עשה עצמו כגבוה יותר בעמדו על קצה אצבעותיו, וריחש בשפתיו כל העת, אבי שבשמים קיימתי את דברי הב"ח וברכתי בכוונה מרובה, קיים אף אתה את ההבטחה האמורה שלא ישלוט בי לא שצף לא קצף ולא חרון אף.

ואכן בהגיע תורו הראהו הרשע באצבעו לפנות לצד ימין למקום אשר לעת עתה נשלחים לעבודה. לאחר מכן העמידום שוב בתור לפני אחד מהרשעים בכדי לבחון כל אחד לאיזה

מובא בזוהר הקדוש (ח"ב ר"ח). שברכת המזון חביבה לפני הקב"ה, מי שמברך את הקב"ה מתוך שובע צריך לכוון לבו ולשים רצונו בשמחה ולא ימצא עצוב, וכמו שהוא מברך בשמחה ובעין טובה כך נותנים לו בשמחה ובעין טובה. ומשום כך לא ימצא עצוב אלא בשמחה ובדברי תורה.

כתב ה'חינוך' (מצווה ת"ל) 'מקובל אני מרבתי, שכל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו'. ה'באר היטב' (ס"י קפ"ה סק"א) מביא בשם הב"ח, שהאות ה' איננה מוזכרת בברכת המזון, כי אות זו מרמזת על שצף וקצף וחרון אף, והזהיר לקרוא ברכת המזון בכוונה ניצול מכל אלו.

ולכן נהגו לומר לאחר 'ברכת המזון' - 'הרחמן' שכולו בקשות נשגבות ביותר, וביאר הגה"ק ה'חפץ חיים זי"ע, שעל כן מבקשים בקשות אלו אחר ברכת המזון, כי אחר שקיים האדם מצות עשה מדאורייתא, נעשה עת רצון בשמים, ושעת הכושר היא לבקש צרכיו מתור יתברך שמו, וכמבואר ברבינו בחיי (פרשת יתרו י"ט ג, והובא ב'מגן אברהם' או"ח ס"י רסג סק"א) שכאשר האשה מדליקה נרות שבת, עליה להתפלל 'שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה, כי התפילה יותר נשמעת בשעת עשיית המצות'.

סיפר רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א: בירושלים תבנה ותכונן גר יהודי בא בימים, ססיפר על עצמו מעשה נורא. באותם ימים קודם השואה הארורה, כשהיה סמוך להיכנסו לעול תורה ומצוות, הגיע הגאון הקדוש רבי מאיר שפירא מלובלין זי"ע לבית תלמודם לבחון אותם על החומר הנלמד. והמנהג היה שלאחר שרב בישראל בוחן את צעירי הצאן היה מעניק מתנה לכל התלמידים. אך רבי מאיר שפירא לא הביא מתנות. אי לכך משסיים לבחנם אמר להם, אעניק לכם כמתנה עצה וסגולה נפלאה שעל ידה תזכו לחיות את כל ימי חייכם בהשקט ושלווה. והאריך לבאר בפניהם בענין ברכת המזון ואת דבריו הנוראים של ה'חינוך' שהזהיר בברכה זו מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו, וכן את דברי ה'באר היטב' בשם הב"ח שניצול הוא משצף וקצף וחרון אף (כנזכר למעלה), ואכן בחור זה קיבל על עצמו להקפיד על ברכת המזון בכוונה כראוי עד כדי מסירות נפש.

כעבור כמה שנים, והנה הגיעו הרשעים

יום ז' י"ז מנחם אב תשפ"ז

כניסת שבת: 19:20

יציאת שבת: 20:10

רבינו תם: 21:02

הזמנים לפי אופק באר שבע

פרשת עקב

במטבח, ולכן לא חסר לו דבר חרה לו הדבר, פנה אליו ברשעותו ובידו פטיש קטן, ואמר לו: אם תוך שלוש שעות תצליח לחפור בור עמוק אז תוכל להמשיך לעבוד בעבודתך, אך אם לא תצליח, תישלח לעבוד עבודת פרך עם שאר היהודים. הבחור יצא החוצה, בידעו בבירור שאפילו אם יעבוד כמה ימים ברציפות בעמל ויזע רב לא יצליח לחפור את הבור, כיון שאין בידו כי אם פטיש קטן שאין בכוחו לפוצץ סלע, ולכן פנה שוב אל בוראו בתחינה, באמרו אבא כך כתוב בתורה, שמוזונותי צריכים להיות לי מצויים בריוח גדול, תוך כדי תפילתו עבר שם כלי רכב עם חיילים רשעים שהחלו לזרוק על ראשו תפוחים ושאר ירקות בכדי לענותו, וכך משנסעו משם נשאר לידו ערימה גדולה של פירות וירקות. לא עבר זמן מועט ועבר שם רכב אחר ועליו חיילים רוסים ששועבדו על ידי הנאצים ימ"ש, ואף להם לא הביאו הרשעים מאכלם כדי שביעה כי אם קומץ קטן ובראותם את כל השפע הרב לצד הבחור פנו אליו וביקשו ממנו מעט מהשפע הגדול.

אמר להם הבחור מי שיטה ידו לחפור לי כאן בור עמוק יקבל מהפירות. החיילים שהיו בעלי כוח ואף היו להם כלים המתאימים לכך נעמדו ברוב אונים ואמץ כוח והחלו לחפור במהירות בור עמוק ברצותם להזין נפשם מהפירות והירקות. וכך בתוך שעה קלה כבר היה הבור חפור, נתן להם הבחור את הפירות ושלחם לנפשם.

כעבור זמן בא הרשע לבדוק אם 'הצליח' לחפור את הבור, והנה נוכח לדעת שבפחות משלוש שעות סיים הבחור את חפירת הבור העמוק. נענה אותו רשע ואמר: ידעתי גם ידעתי שאלוהים שומר עליכם ומגן בעדכם, אך לא ידעתי עד כמה.... ובזה הסכים לו לחזור לעבודתו במטבח.

אחר שנגמרה המלחמה עלה היהודי להתיישב בארץ ישראל, ואף גם שם מזונותיו היו מצויין לו בהרחבה גדולה והשיא את כל צאצאיו בנקל ובריוח, והכל מכוח הזהירות ב'ברכת המזון'. כל אחד ישתדל לקבל על עצמו להתחזק יותר בכוונה בברכת המזון, ולקרוא דווקא מתוך הכתב, ונזכה למאמר חז"ל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו, שבת שלום ומבורך.

מלאכה הוא מתאים, והוא שעדיין צעיר לימים היה, עמד נרעד ונפחד שידע שאינו מתאים לשום עבודה המפרכת את הגוף, וכך שוב בכה לפני צורו וקונו שבזכות שהקפיד על ברכת המזון בכוונה יזכור לו את ההבטחה הכתובה ב'חינוך' שיהיו מזונותיו לו בכבוד כל ימיו. בתוך כך פנה אליו יהודי שעמד בסמוך אליו ואמר לו, אמור נא שהינך בקי במלאכת הבישול והאפיה ורצונך להיות מעושי המלאכה במטבח המחנה, ואני כמו כן אגיד ששם רצוני לעבוד וכך אהיה אני לעזרך. וכך היה, שניהם נתקבלו לעבודת המטבח, וכך היה לבחור היהודי מאכל ומשקה די מחסורו וסיפוקו בהרחבה בהיותו בבית המבשלים.

באחד הימים נכנס אחד מקציני הרשעים אל המטבח וכראותו את הבחור היהודי עובד

אי"ה מידי יום שלישי מתקיים שיעור תורה מפי הרב נדיה אטון

בבית הכנסת רינת מרים רחוב נחמן אביגד 2 באר שבע בשעה 20:15 בברכת ברוכים הבאים

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש
"והיה עקב תשמעון"

האור החיים הקדוש שואל ב' שאלות:
א. מדוע כתבה התורה "והיה עקב תשמעון", ולא עקב תשמעון בלי המילה והיה.
ב. מדוע כתבה התורה 'עקב תשמעון' ולא 'אם תשמעון', כמו שנאמר "אם בחוקותי תלכו".
וביאר האור החיים על פי דברי המדרש (ב"ר פרק מ"ב): "אין והיה אלא שמחה".
משה רבנו בא בנועם דבריו להעיר במוסר נעים כי אין לאדם לשמוח אלא כשישמור לעשות את כל אשר ציווה ה' לעשות אז ישמח ליבו ויגל כבודו, אבל כל עוד שיחוש שחסר אחת מכל מצות ה' בין מצות לא תעשה בין מצות עשה אין לו במה לשמוח. והסביר האור החיים: שפירוש המילה "עקב" הינו סוף. וכוונת התורה לומר, לבסוף שיראה האדם שקיים את כל מצוות ה' ישמח בכל ליבו. לכן נאמר "והיה עקב".

דבר תורה לסעודה ראשונה

"כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה... ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם"

מעירים כאן חכמי ישראל: בפרשה זו (פס' ז'-י) מוזכרת המילה "ארץ" שבע פעמים (שש פעמים "ארץ", ופעם נוספת "הארץ").

בכך מצוי רמז, שבני ישראל עתידים לרשת ארץ של שבעה עמים- כמובטח לאברהם אבינו בברית בין הבתרים.

ועוד אומרים חכמי ישראל: בתחילת הפרשה (בפסוק ז') ובסופה (פסוק י') מבטיחה התורה לישראל, שהארץ היעודה להם היא "ארץ טובה" ולאחר שנמנים שבעת המינים שנשבחה בהם ארץ ישראל (בפסוק ח'), מבטיחה התורה את המשמעות של "ארץ טובה" (בפסוק ט'): "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, לא תחסר כל בה". ודרשו על כך חז"ל: מלמד, שאין ארץ ישראל חסרה כלום (ברכות ל"ו, ע"ב).

דבר תורה לסעודה רביעית

התרת נדרים ארבעים יום קודם ראש השנה
נוהגים לעשות התרת נדרים ארבעים יום קודם ראש השנה (כ' באב - יום שני הקרוב) וארבעים יום קודם יום כיפור (ראש חודש אלול) ודורשי רשומות רמזו על זה, "לא יחל דברו ככל" סופי תיבות אלול (כף החיים תקפ"א סעיף קטן י"ב).

התרת נדרים על ידי עשרה
טוב לעשות ההתרה לכתחילה על ידי עשרה ששונים הלכות. על פי מה שאמרו בנדרים (ח). נידוהו בחלום צריך עשרה בני אדם להתיר לו. והוא דתנו הלכתא. וכתבו האחרונים, שמנהג ההתרה בערב ראש השנה, הוא על פי מה שאמרו בזוהר (פר' פקודי דף רמט ע"ב), "דמי שנתחייב נזיפה או נידוי בבית דין של מעלה, ישאר בנידוי ארבעים יום, ואין תפלתו נשמעת". (ילקוט יוסף)

נדרים שאינו זוכר אותם
יש לדעת ולהודיע לאחרים שהתרת נדרים זו מועילה רק לנדרים שנדר ולא זוכרם בזמן ההתרה, אבל לנדרים שזוכר לא מועילה התרה זו עד שיפרטם, ומספיק שיפרטם בפני אחד מן המתירים ושאותו האחד יהיה בקי בענייני פתח וחרטה (הליכות מועד ימים נוראים עמ' פ"ד).

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי
"וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוהיך מיסרך"

לשון הפסוק אינו מובן, שהיה לו לומר 'כאשר ייסר אב את בנו'?

נראה לומר, כי אומנם נכון שהאב מרחם יותר על בנו מאיש אחר, אך למעשה אם נתבונן בדבר, הלא האב אינו מתכוון תמיד דווקא לטובת הבן, כי אם גם לטובת עצמו. באופן טבעי האבא גם על פי שיקולים חיצוניים, שלא יתבזה ע"י שגידל בן רע מעללים, שלא יהיה לו חס ושלום "בן מביש ומחפיר" (משלי י"ט) לעומת זאת, אדם זר שמגדל ילד ומפרנס אותו, כשהוא מחנך ומייסר את "בנו" המאומץ זה, הרי בוודאי מתכוון אך ורק לטובתו של הבן בלבד, שהרי גם במקרה שהילד המאומץ לא ילך בדרך הישר לא אכפת לו מכך, ואין לו חרפה כמו לאביו מולידו. אף הייסורים שמביא עלינו הקב"ה, ידמו לייסורים שמייסר איש את בנו המאומץ, שנועדו אך ורק לטובת הבן בלבד, בלי שום טובת הנאה לאבא עצמו.

לכרבה והצלחה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

לדפאה שלמה

רעות עזיזה
בת רותי
ענת איילה
בת מרים

למנחם עולם ברחמי רח

שידן נועה
בת אסתר
יעל ז"ל
בת אורנה תחי'
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי רח

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה'ד)
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי רח

חנה בת חפסה
ימנה בת חנה
ינית בת רחל
ת.נ.צ.ב.ה

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נזרית

דיני ספר תורה

שאלה: בית כנסת שהכניסו שני ספרי תורה באותו שבוע, ובשבת הראשונה לקריאה בספרי התורה שתי המשפחות שתורמו את ספרי התורה נמצאות בבית הכנסת, וכל משפחה רוצה שיקראו בספר תורה שלה, ושואלים כמה שאלות:

א. האם מותר להוציא את שני הספרי תורה ולחלק את קריאת התורה בין שני הספרים, כדי למנוע ריב ומדון. ב. ואם מותר להוציא שני ספרים איך מחלקים את הקריאה בין שני הספרים. ג. וכן האם רשאים לעשות הגבהה לשני הספרים.

תשובה: בית כנסת שהכניסו שני ספרי תורה בשבוע אחד, וכל משפחה רוצה להוציא את ספר התורה שתורמו רשאים להוציא באותה שבת את שני הספרי תורה, ולחלק את הקריאה בין הספרי תורה או שיקראו ו' עולים בספר תורה הראשון, והשביעי יעלה בשני או שיחלקו הקריאה שווה בשווה, והוא מפני דרכי שלום, ועל דברי תורה נאמר "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום", א"כ ודאי כשמדובר בתורה עצמה, יש להימנע ככל האפשר ממחלוקת, ואין מניעה להגביה את שני הספרי תורה, שהרי בכמה קהילות נהגו להגביה את כל הספרי תורה כשמוצאים כמה ספרים. ואם יש אפשרות שיעשו שני מנינים, כך יעשו, וחלק מהציבור יקראו בספר תורה אחד, והשאר יקראו בספר תורה השני.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטין

מעשה במשפחה אחת, שפכל שבת התלקחה בביטת המחלקת. על מה ולמה? - הנה פככל בית יהודי, נוהגת בעלת הבית לטרוח בערב שבת בהכנת החמין (טשולנט), אותו אמורים לאכל בשבת בסעדת הבקר. אלא שהחמין שלה מוצלח כל-כך, עד שבעלה וילדיה נוהגים "לטעם" ממנו במשך הלילה, עד שפעמים, בשבת בבקר, פאשר פותחת האשה את הקדרה, היא מגלה שנוותרה כמעט ריקה...

בני המשפחה, שפנראה אינם תלמידי-חכמים מפלגים, לא נשמעו לתחנוניה ונאזהרותיה של בעלת הבית, והמשיכו למלאות כרסם מדי ליל שבת בחמין המשפחתי, מדשן-הענג. עד שבגליל שבת אחד, הם נכנסו למטבח, עמדו לפתח את הקדרה, וכאן נדהמו לגלות, ששני גרות שעה דולקים על גבי פסוי הקדרה! "כעת יקירי", אמרה האם, "לא תוכלו לאכל את החמין. הנחתי גרות ארוכים מספיק שיידלקו עד מאחר בלילה!"...

בשבת בבקר, כשהגרות כבר כבו, עמדו בני המשפחה לאכול מהחמין, ולפתע עמד אחד הילדים והעיר: "הלא הגרות היו דולקים על גבי הפסוי בכניסת השבת (בבין השמשות), ואם כן, אולי נחשב הפסוי ל'בסיס לדבר האסור', שאסור לטלטלו למשך כל השבת, אפילו אם המקצה כבר אינו מנח עליו", ('בסיס לדבר האסור' - דבר שקשעצמו אינו מקצה, המשמש בסיס לדבר מקצה, כלומר שמנח עליו דבר האסור בטלטול בשבת. לדגמא: מגרת שלחן שהניחו בה כסף וכדומה, הרי המקרה נעשית בסיס לדבר האסור, ואסור לטלטלה. גם פאשר הוסר המוקצה מהמקרה בשבת, עדן היא אסורה בטלטול, שכן 'מיגו דאתקצאי לבין השמשות אתקצאי לכולא יומא'). ובכן, מהרו בני המשפחה ושאלו את הרב: "למדנו רבינו, מהו הדין במקרה זה? האם נוכל לאכל מהחמין בשבת?"

תשובה

נראה שמותר להסיר את מכסה הקדרה, שהרי פתבו הפוסקים שאם אדם הניח דבר מקצה על גבי חפץ של חברו, אין בזה דין בסיס לדבר האסור, משום שאין אדם אוסר את של חברו שלא מדעתו (סי' ט"ט סעי' ד' ברמ"א). ולכאורה כך גם הדין בנדון דנן. ואמנם הקדרה מיוחדת לשמוש האשה, אך מכל מקום נראה שדוקא לצרכי בשול מיעדת לה, אך לא לצורך הדלקת גרות על גביה באופן שתאסור את השמוש בה.

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

מוצר בסופר שהמחיר שכתוב עליו אינו תואם למחיר בקופה

שאלה: מוצר הנמכר בסופר שרשום עליו מחיר יותר מהרשום במחשב הקופה האם צריך אישור מנהל לכך כדי לשלם את המחיר הזול. ובמקרה הפוך שרשום מחיר על מוצר ובמחשב המחיר יותר גבוה האם אפשר לכפות על בעלי החנות לקיים את חוק הרשויות ולמכור המוצר לפי המחיר הנקוב בו.

תשובה: לגבי מחיר הרשום על גבי המוצר ובמחשב של הקופה המחיר יותר זול אין צריך אישור מהמנהל כיון שמחיר המחשב הוא הכי מעודכן מטעם ההנהלה ומה שקורה שיש מוצר שרשום עליו יותר מן הסתם כיון ששכחו להסיר המדבקות או טעות אחרת ואף על פי החוק הדין כן והסבירות שאין הפסד לבעלים מכך.

אבל במקרה הפוך שהמחיר הרשום על המוצר הוא פחות מהרשום במחשב (לאחר העיון והעליתי הדברים בפני הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג שליט"א והסכים למעשה) תלוי הדבר אם רואה מראש שלט מחיר גבוה ומצא איזה מוצר עם מדבקה מוולת אסור לו לדרוש לפי מחיר הזול, אבל אם לפי תומו גילה הטעות בקופה יש לו לבקש בבקשה נעימה ממנהל הסניף ואם המנהל יסכים לא מחמת כפיה מחמת שהחוק מחייב אותו, רשאי. ואם לאו אלא שמחמת החוק הוא מסכים אין ראוי ליהנות מהנחה זו.

לדפואה שלומה

סולטנה
בת פרחא
שמעון יעקב
בן סולטנה

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון דבקה
הודיה לוי
אלמוז לוי
בן שולמית

לדפואה שלומה

יוסף לוי
בן ויקטוריה
נועה בת יפה
דוד בן טטאניה

לדפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה
חיים בן זיוה

הלכות יציאה לטיול

הלכה למעשה: שומרים על הכשרות בטיולים

ימי "בין הזמנים" המבורכים כבר כאן, ועימים ההתרגשות הגדולה של יציאה למרחבים, נופש בצימרים מפנקים, מלונות ופארקים. הטיולים והחופשה הם הזדמנות נהדרת לטעום מנפלאות הבריאה ומהחלפת כוחות, אך יחד עם השמחה והשחרור, חשוב שנעצור לרגע ונזכור את היסוד החשוב מכל - שמירת כשרות המזון והכלים בשטח ובמקומות האירוח. כדי שתוכלו ליהנות מהחופשה בראש שקט וברוח טהורה, בס"ד ריכזנו עבורכם את עיקרי ההלכות וההדרכות המעשיות לשימוש נכון בכלי הצימר והשטח. לפניכם הלכה למעשה:

הכשרת מנגל (פחמים)

בשימוש במנגל פחמים משומש שנמצא בשטח או בצימר, קיים ספק שמא נעשה בו שימוש במאכלים שאינם כשרים. על כן, אין להשתמש בו ללא הכשרה. כדי להכשירו, יש למלא את גוף המנגל בפחמים ולהבעירם כראוי, ופעולה זו נחשבת כליבון חמור המכשיר את גוף הכלי.

רשת המנגל

לגבי רשת המנגל, אין להשתמש ברשת המשומשת כלל, ויש לקנות רשת חדשה ומיוחדת לצורך הצלייה (בשעת הדחק ישנה אפשרות להכשיר את הרשת באופן שידחק אותה בין הגחלים הבערים עד שיצאו ממנה ניצוצות אך אפשרות זו אינה מומלצת). (ילקו"י אינדקס הכשרת כלים).

פתרון לרשת שאינה מתאימה

אם הרשת החדשה שנקנתה אינה מתאימה במידותיה לגוף המנגל, מותר להניח אותה על גבי הרשת הישנה. עם זאת, יש להקפיד להניח כמה אבנים קטנות ביניהן, כדי ליצור הפסק ולהבטיח שהבשרים לא ייגעו ברשת התחתונה שאינה מוכשרת.

מנגל גז

בשימוש במנגל גז, יש לבדוק את טמפרטורת החום המקסימלית שהוא מסוגל להגיע אליה. אם המנגל מגיע לחום של 450 מעלות, יש להפעיל אותו על הרמה הגבוהה ביותר ולסגור אותו, ובכך הוא מכשיר את עצמו. לעומת זאת, אם המנגל אינו מגיע לחום זה, אין לו הכשר כזה, והכשרתו בצורה אחרת היא מורכבת וקשה ביותר, עד שבימי הטיול המעטים בצימר עדיף כלל לא להשתמש בו.

תנור אפייה: ניקיון וחיסום החלל

הכשרת תנור אפייה מחייבת הקפדה על השלבים הבאים:

* ניקיון יסודי: יש לנקות את פנים התנור היטב מכל שאריות לכלוך הנראות לעין באמצעות חומר מסיר שומנים * הפעלת התנור: לאחר מכן, יש להפעיל את התנור הריק על החום המקסימלי שלו (לרוב כ-240 מעלות) למשך שעה שלמה. פעולה זו אינה נחשבת לליבון חמור, אך לגבי חלל התנור שבלע רק זיעה ואדים של מאכלים - חימום חזק זה מועיל ומכשיר אותו.

דין תבניות התנור והשימוש בהן

התבניות עצמן באו במגע ישיר עם מאכלים ללא נוזלים

(בליעה ביובש), ולכן הן דורשות ליבון חמור באש בטמפרטורה גבוהה של כ-400 מעלות, דבר שאינו אפשרי בתנור ביתי רגיל המגיע רק לכ-250 מעלות. על כן, אין להשתמש בתבניות המקוריות של התנור בשום אופן, אלא את האוכל יניח בתבנית אלומיניום חד-פעמית.

בנוסף טוב לעטוף את תבנית התנור בנייר כסף (ולא בנייר אפייה, כיוון שהוא נקבובי ומרוח בשומן מוצק ההופך לנוזלי בשעת החימום). באופן זה נוצרת חציצה כפולה המונעת מעבר טעם מהתבנית אל המאכל. (הרה"ג גדעון בן משה)

פלטה חשמלית

מעיקר הדין הפלטה החשמלית אינה צריכה הכשר מיוחד, אך טוב לתחילה לעטוף אותה היטב בנייר כסף טרם השימוש. (ילקו"י אינדקס הכשרת כלים).

מכונת קפה

בצימרים רבים מוצבות מכונות קפה לשימוש האורחים. למיטב ידיעתנו כיום, פולי קפה או קפסולות קפה ללא תוספת טעמים אינם טעונים הכשר. במכונות קפה בצימרים, שאיננו יודעים באילו קפסולות השתמשו קודם לכן, אנו חוששים שמא השתמשו בקפסולות המכילות חומרי טעם או אבקות חלב שאינם כשרים (החשש קיים בעיקר בקפסולות מייבוא אישי), ועלינו להכשיר את המכונה לפני השימוש: הכשרת המערכת תתבצע על ידי הוצאת כוס מים רותחים מן המערכת. במערכות חכמות שאינן מאפשרות את הפעלת המכונה כל עוד אין קפסולה בתוכה, יש לרוקן קפסולה משומשת מתוכה ולהפעיל את המערכת כשהיא בתוכה.

במכונות קפה שבצימרים ובבתי מלון בחו"ל, סביר להניח שהיה בעבר שימוש ב'חלב גוי', ולכן יש להכשיר את מערכת החלב לפני השימוש. זאת נבצע באמצעות הכנסת מים עם סבון לכד החלב והפעלת המערכת פעם אחת. (כושרות)

סכו"ם

* דעת הספרדים: יש להרתיח קומקום עם מים רותחים ולשפוך עליהם (עירוי מים רותחים).

* דעת האשכנזים: יש להרתיח את הסכו"ם ממש בתוך סיר מלא במים רותחים (הגעלה).

מיקרוגל

עדיף להימנע מלהשתמש במיקרוגל בצימר. אולם, אם יש צורך הכרחי בדבר, יש לפעול לפי השלבים הבאים: לנקות היטב את המיקרוגל, להניח בתוכו כוס עם מים וסבון כלים (לא אקונומיקה) ולחמם אותה. לאחר מכן, כאשר באים לחמם מאכל, חשוב מאוד להקפיד שהמאכל יהיה סגור בתוך שקית או קופסה. (ילקו"י שם)

קומקום חשמלי

מעיקר הדין מותר להשתמש בקומקום המצוי בצימר, מכיוון שבדרך כלל לא משתמשים בו שימושים אסורים. מהטוב והנכון עדיף להרתיחו פעם אחת, לשפוך את המים, ולאחר מכן להשתמש. (הלימו"ע בין הזמנים)

סירים

כדי להכשיר סיר, יש למלא את הסיר עד למעלה במים ולהרתיח עד שיזלגו מים רותחים מכל צדדי וידיות הסיר.

סרקו את הברקוד המצורף

והצטרפו אלינו לאתר "אור הנד",
באתר זה תוכלו לקבל את העלוני מכל
השנים סרטונים ושיעורים בהלכה ובאגדה
באהבה רבה

לדפואה של טיול

דורית
בת עמליה
יצחק בן חנה
ענת איילה
בת מרים

לדרכה והצליחה

מרדכי ויפה
מודנו וב"ב
ליאור ושיר
מודנו

לדרכה והצליחה

אלג'ריה
בת מרים
מרים (מירי)
בת רות